

Arrest

nr. 177 295 van 3 november 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat C. UWASHEMA *loco* advocaat M. OGUMULA en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, een sjiïet te zijn, afkomstig uit Zeran, Kurram Agency in Pakistan. U zou uw ganse leven tot aan uw vertrek in hetzelfde dorp hebben gewoond. Uw regio wordt al even geteisterd door gevechten. In de zevende maand van 2007 overleed uw vader tijdens een vredesmars in Parachinar stad. Uw broer, WH was lid van de sjiïtische militie Tehrik-e-Husseini en kwam tijdens gevechten om het leven in de vijfde maand van 2009. Toen u vijftien jaar oud was, in 2012, kwamen de mensen van Tehrik-e-Husseini zelf naar uw huis en vroeg men u om u bij hen aan te sluiten. U weigerde echter en ook uw moeder wilde niet dat u met hen ging vechten. Ook uw oom wimpelde hen af met de boodschap dat u nog veel te jong was. De groep zou nadien nog vaak langskomen om u te dwingen de groep te vervoegen. Drie maanden voordat u het huis verliet kwam

men opnieuw langs en zette men veel druk op u en uw familie. Hierop besloten uw moeder en oom dat het beter was voor u om het land te verlaten. Na uw vertrek kwam men nogmaals langs, maar uw oom gaf hen mee dat u vermist was. U verliet uw huis op 18 februari 2015, verbleef twee nachten in Peshawar en nam daar het vliegtuig richting Iran. U reisde verder via Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Italië en Frankrijk naar België waar u op 21 juni 2015 aankwam en de volgende dag asiel aanvraag. Omdat u vluchtte vreest u nu ook door uw eigen militie te worden gevisieerd.

Ter staving van uw asielrelaas legde een kopie van de eerste pagina van uw paspoort neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels over uw opgegeven identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS dient immers vast te stellen dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw exacte leeftijd. U gaf tijdens het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. U verklaarde immers dat u geboren werd op 14 februari 1999 (Verklaring DVZ, d.d. 13 augustus 2015). Nadien werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie te Neder-over-Heembeek, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 29 juni 2015 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar een goede schatting is.

Hoewel deze beslissing reeds in juli werd betekend, deed u nooit enige moeite om uw bewering dat u minderjarig zou zijn te staven. Pas tijdens het gehoor op het CGVS d.d. 18 mei 2016 legde u een document voor die uw identiteit zou moeten staven, een opvallend gebrek aan initiatief. Wat meer is, u gaf zelf aan nooit beroep te hebben aangetekend tegen de uitkomst van het leeftijdsonderzoek (Gehoorverslag CGVS, d.d. 18 mei 2016, p. 3). Bovendien kan u met het document dat u voorlegde ter staving van uw identiteit helemaal niet aantonen bij aankomst in België effectief minderjarig te zijn geweest, wel integendeel.

Zo legde u enkel een kopie voor van de eerste pagina van uw paspoort (CGVS, p. 3). Vooreerst betreft het hier enkel een kopie en kunnen deze altijd onderhevig zijn aan het nodige knip- en plakwerk. Echter, op dat document staat te lezen dat u geboren bent op 1 januari 1990, wat u dus opnieuw een pak ouder zou maken dan u beweerde te zijn (zie groene map). Hierop gewezen, gaf u zelf aan dat u volgens het document 26 jaar oud zou zijn, maar dat het hier een vals document betreft, aangemaakt door de smokkelaar (CGVS, p. 3). U verklaarde verder geen enkel ander document te bezitten ter staving van uw identiteit (CGVS, p. 4). Op de vraag waar het origineel paspoort naartoe was verklaarde u dat u uw paspoort samen met uw identiteitskaart was verloren in Turkije (CGVS, p. 18). Nochtans had u bij de DVZ verklaard dat u dergelijke documenten verloor tussen Servië en Hongarije (Verklaring DVZ, p. 10, vraag 30). Hierop gewezen zei u dat het een fout van de DVZ moet geweest zijn (CGVS, p. 18). Hoe dan ook, het is duidelijk dat u het CGVS geen zicht wenst te geven op wie u bent, waar u vandaan komt en wat uw exacte leeftijd dan wel zou moeten zijn. Immers, dat u niet de waarheid lijkt te vertellen over uw exacte leeftijd blijkt niet alleen uit (het gebrek aan) documenten, maar ook doorheen uw verklaringen slaagde u er niet in duidelijkheid te scheppen. Zo werd u gevraagd wanneer uw problemen startten en verklaarde u dat dat in 2012 was, toen u 15 werd (CGVS, p. 22). Nochtans zou u volgens uw eigen opgegeven geboortedatum in dat jaar 13 worden.

U bent er bijgevolg niet in geslaagd uw identiteit en de daaraan verbonden herkomst ontegensprekelijk aan te tonen. Het heeft er bovendien alle schijn van weg dat u de Belgische asieldiensten trachtte te

misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent. Een reden hiervoor zou kunnen zijn dat u uw identiteitskaart die uitgevaardigd wordt wanneer u 18 bent achter wil houden daar hier een andere verblijfplaats op staat dan Kurram Agency. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. U heeft niet voldaan aan deze medewerkingsplicht. Wat meer is, dat u het CGVS geen zicht wenst te geven op wie u bent, doet vermoeden dat u uw beweerde regio van herkomst al even verlaten heeft.

Verder moet worden opgemerkt dat u niet alleen niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, maar ook over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft. Er werd immers vastgesteld dat u niet de waarheid vertelt over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde ononderbroken verblijf in Zeran, Kurram Agency te Pakistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS kan eventueel erkennen dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Kurram Agency, en dat u daar geboren en getogen zou zijn. Echter, u bent er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, zoals u beweert, tot 18 februari 2015 onafgebroken in Zeran, Kurram Agency verbleven heeft. Er dient daarentegen vastgesteld te worden dat u uw geboorteregio reeds langer verlaten heeft dan u beweert.

In casu werd in de eerste plaats vastgesteld dat u geen enkel bewijs voorlegde die u in de regio zou plaatsen doorheen de jaren, noch legde u een geldig Pakistaans bewijs van identiteit voor (zie supra). Zo legde u ter staving van uw relaas enkel een kopie van de eerste pagina van uw paspoort neer, maar verklaarde u hier immers zelf over dat het een vals document zou betreffen (CGVS, p. 3). U verklaarde verder nooit over eender welk document te hebben beschikt in Pakistan (CGVS, p. 18). Gevraagd of u dan navraag had gedaan om iets van documenten te bekomen verklaarde u dat dat niet mogelijk was aangezien u zelf fysiek aanwezig moet zijn (CGVS, p. 18). Nochtans blijkt uit toegevoegde informatie dat het mogelijk is voor Pakistanen in het buitenland om via hun familie bijvoorbeeld de nodige documenten te bekomen van het NADRA-kantoor. Het lijkt er dus sterk op dat u weinig tot geen moeite hebt gedaan om iets van documenten te bekomen. Nochtans kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn asielrelaas zo goed mogelijk te staven. Dat u dit naliet te doen, ondermijnt vooreerst uw algemene geloofwaardigheid, het is tekenend voor uw gebrek aan medewerking en doet tevens vermoeden dat u en uw familie de regio al even hebben verlaten. Het vermoeden dat u al even de regio hebt verlaten wordt overigens verder versterkt doordat u in Pakistan verklaarde enkel foto's te hebben tot 2012, maar niets recenter (CGVS, p. 19).

Ten tweede bleek ook uw kennis omtrent de stammencultuur in uw regio ondermaats te zijn voor iemand die zijn ganse leven in hetzelfde dorp zou hebben gewoond. Zo verklaarde u bij de DVZ SSHB heten (Verklaring DVZ, p. 4, Vraag 1-2). Gevraagd of B een deel was van uw naam, verklaarde u dat het uw familienaam was (CGVS, p. 4). Toen u echter naar uw etniciteit gevraagd werd, verklaarde u plots Turi te zijn en op de vraag tot welke stam u behoorde verklaarde u dan weer Bangash te zijn (CGVS, p. 4). Nochtans zijn Bangash en Turi de twee grootste stammen die de regio bevolken. Dat u dan zou beweren tot beide te behoren is bijzonder opmerkelijk. Gevraagd hoe u dit zou verklaren, verklaarde u dat alle mensen uit Parachinar gekend zijn als Turi (CGVS, p. 5). Hoe dan ook u verklaarde tot de Bangash-stam te behoren, maar gevraagd tot welke substam u dan zou behoren moest u het antwoord schuldig blijven. Wat meer is, u verklaarde zelfs dat er geen substammen zijn onder de Bangash (CGVS, p. 9), terwijl uit toegevoegde informatie blijkt dat die er wel zijn. U werd ook gevraagd of de meeste Bangash in upper, lower of central Kurram woonden en u verklaarde dat de meerderheid

in Upper Kurram woont (CGVS, p. 10), terwijl uit info blijkt dat het net in Lower Kurram is. Dat uw kennis omtrent de stammencultuur behoorlijk ondermaats is, werd bevestigd doordat u ook nog eens beweerde dat alle Bangash sjiiten zijn (CGVS, p. 10), terwijl net de overgrote meerderheid van de Bangash soennieten zijn (CGVS, p. 10).

Ten derde was u ook niet bijzonder op de hoogte van een aantal ingrijpende gebeurtenissen in de afgelopen jaren. Zo vernoemde u Irfani als zijnde de leider van de Imam Barga in Parachinar en verklaarde u dat hij recent vermoord werd (CGVS, p. 14). Gevraagd wanneer Irfani exact om het leven was gekomen, verklaarde u de elfde maand van 2014, maar wist u niet wanneer exact (CGVS, p. 14). U verklaarde eveneens dat hij op het moment van zijn dood in Islamabad was. Gevraagd waarom hij dan in Islamabad was, verklaarde u dat hij er heen ging om voor jullie rechten op te komen en om oplossingen te vinden voor Parachinar. Dat hij in werkelijkheid verbannen was uit uw regio, leek u dan niet te weten (CGVS, p. 14). Aansluitend beweerde u ook dat er nooit problemen zijn geweest tussen de Bangash en Turi (CGVS, p. 8), dit terwijl in maart 2015 door een raad van ouders nog een dispuut zou zijn opgelost tussen de twee stammen. Tot slot verklaarde u ook dat er militaire operaties waren geweest in uw regio. Niet alleen kende u geen namen van die operaties, u verklaarde ook dat het enkel operaties waren om wapens in te zamelen (CGVS, p. 30). Nochtans vond in 2011 ook een militaire operatie plaats waarbij duizenden burgers op de vlucht sloegen (zie blauwe map).

Ten vierde kon ook uw kennis over de regio niet overtuigen. Zo verklaarde u dat uw dorp in Kurram Agency lag (CGVS, p. 6). Gevraagd welke agencies aan Kurram Agency grenzen, verklaarde u correct Khyber en Orakzai Agency, maar vergat u ook North-Waziristan te vermelden. Later zou u echter naar Waziristan verwijzen als een provincie waaraan Kurram Agency grensde. Verder had u geen idee welke de grootste steden in Central én Lower Kurram zouden zijn (CGVS, p. 6), noch had u een idee welke de Afghaanse provincies zijn die aan Kurram Agency grenzen (CGVS, p. 8). Finaal beweerde u ook dat er geen vluchtelingenkamp is in Kurram Agency (CGVS, p. 30), terwijl er in Lower Kurram net wél een vluchtelingenkamp is (zie blauwe map).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk gemaakt recent en rechtstreeks vertrokken te zijn uit Zeran gelegen in Kurram Agency, FATA. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Zeran kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u tot 18 februari 2015 in Zeran heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in de jaren voordien in deze regio hebben voorgedaan.

De ongeloofwaardigheid van de door ingeroepen asielmotieven wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen.

Zo wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel ondermijnd door een aantal tegenstrijdigheden die werden vastgesteld doorheen uw verklaringen ten aanzien van het CGVS én de DVZ. Zo werd u gevraagd bij de DVZ wat u vreesde bij uw terugkeer naar Pakistan en verklaarde u daar dat u "vreesde gedood te worden door de taliban en er is ook veel oorlog". U verklaarde verder "geen persoonlijke problemen te hebben met de taliban en in 2007 werd uw vader gedood tijdens de oorlog" (Verklaring CGVS, Vraag 3.4-3.5). Toen u echter hetzelfde werd gevraagd op het CGVS, verklaarde u plots dat u benaderd werd door Tehrik-e-Husseini en dat u door hen verplicht werd om met hen mee te strijden tegen soennieten. U zou bovendien omdat u uit het land bent gevlucht, worden gedood door hen indien u terugkeert (CGVS, p. 19-20). Erop gewezen dat u eigenlijk bij de DVZ met geen woord had gerept over Tehrik-e-Husseini, de gedwongen rekrutering en de dreiging indien u terugkeert, verklaarde u dat men het u niet gevraagd had in detail wie of wat u vreesde (CGVS, p. 20), hetgeen weinig afdoend is. Dat u hierover met geen woord zou reppen bij de DVZ is bijzonder vreemd en ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Gezien de ernst van de feiten, u haalde het als eerste feit aan ten aanzien van het CGVS, is het zelfs onbegrijpelijk dat u er dan ten aanzien van de DVZ met geen woord over zou reppen. Hoe dan ook de geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat u eerst verklaarde dat men twee keer was langsgekomen bij u thuis (CGVS, p. 20), vervolgens drie keer, even later verschillende keren en toen u erop gewezen werd dat u telkens verschillende zaken aan het verklaren was, had u geen idee meer hoeveel keer men eigenlijk was langsgekomen. U had tot slot ook geen idee op welke datum men voor het laatst was langsgekomen (CGVS, p. 22). Wat er ook van zij, uit toegevoegde informatie blijkt ook nog eens dat gedwongen rekrutering door verschillende sjiitische milities (zoals Tehrik-e-Husseini – CGVS, p. 11) niet aan de orde is in Kurram Agency, hetgeen de geloofwaardigheid alleen maar verder ondermijnt.

Vervolgens verklaarde u ook dat uw vader en broer om het leven waren gekomen (CGVS, p. 19). Niet alleen legde u hier geen enkel document over voor (CGVS, p. 22), u had van beide overlijdens geen idee wanneer exact men om het leven was gekomen – u kon enkel de maand en het jaar opgeven (CGVS, p. 20-21). Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht dat een asielzoeker van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen iets gedetailleerder zou kunnen vertellen. Hoe dan ook, u vermeldde dan wel het overlijden van uw vader ten aanzien van de DVZ, over de dood van uw broer sprak u met geen woord (Verklaring CGVS, Vraag 3.5). Zo werd u ook gevraagd uw broers of zussen op te geven (inclusief overleden broers en zussen) en vermeldde u enkel uw broer SKH, die op dit moment nog bij uw moeder zou wonen (Verklaring DVZ, p. 7, Vraag 17). Nergens maakte u dus melding van een overleden broer WH. Hierop gewezen, verklaarde u dat weldegelijk te hebben gezegd (CGVS, p. 11). Hoe dan ook, de vaststelling dat u en uw familie bovendien al die tijd, sinds de dood van uw vader en uw broer in hetzelfde dorp zou blijven wonen (zie supra), ondermijnt enigszins de geloofwaardigheid van uw vrees. Dat u dan ook nog eens verklaarde dat u reeds in 2012 voor het eerst werd gedwongen door de milities en pas drie jaar later vluchtte, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees. De verschoning dat u op dat moment nog te jong was om te vluchten (CGVS, p. 23), is dan ook weinig afdoend.

Dat u over dergelijke belangrijke elementen in uw relaas dermate uiteenlopende en vage verklaringen zou afleggen, maakt dan ook dat er aan uw relaas geen geloof meer kan worden gehecht. Tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid was echter dat u ook over enkele minder belangrijke zaken afwijkende verklaringen zou afleggen. Zo werd u gevraagd welke jobs u had gehad in Pakistan en verklaarde u dat u nooit had gewerkt (CGVS, p. 33). Dat u dan bij de DVZ zou verklaren dat u drie jaar lang een restaurant zou hebben gehad in het centrum van Parachinar is bijzonder frappant (Verklaring DVZ, p. 5, Vraag 12). Tot slot verklaarde u ook dat uw ouders beiden de Pakistaanse nationaliteit zouden hebben (CGVS, p. 14), terwijl u bij de DVZ dan weer had verklaard dat ze beiden de Afghaanse nationaliteit hadden (Verklaring DVZ, p. 5, Vraag 13). De verschoning dat u dat niet had gezegd is weinig afdoend (CGVS, p. 14).

Ten tweede blijkt de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas ook uit enkele eigenaardigheden die werden vastgesteld betreffende uw reisweg. Zo legde u vooreerst geen enkel begin van bewijs voor ter staving van uw reisweg (vervoersbewijzen, tickets, foto's) (CGVS, p. 27). Verder verklaarde u eerst dat u in 2015 naar België was gekomen (CGVS, p. 23), terwijl u niet veel later dan weer verklaarde Pakistan te hebben verlaten op 18 februari 2014 (CGVS, p. 24). Erop gewezen dat u eerder 2015 had verklaard, gaf u aan dat het 2015 was en u een foutje had gemaakt (CGVS, 24). Wat er ook van zij, bij de DVZ had u verklaard dat u op 28 februari was vertrokken (Verklaring DVZ, p. 12, vraag 40). Hierop gewezen, zei u dat dat niet correct was (CGVS, p. 24). Verder verklaarde u met het vliegtuig richting Iran was getrokken (CGVS, p. 25), terwijl u bij de DVZ had verklaard met de auto te hebben gereisd (Verklaring DVZ, p. 12, vraag 40). U verklaarde voor het CGVS dan weer vijf dagen in Iran te hebben verbleven (CGVS, p. 25), terwijl u bij de DVZ nog verklaarde 4 maanden in Iran te hebben verbleven (Verklaring DVZ, p. 12, vraag 40). U verklaarde daar ook illegaal te verblijven in Iran, terwijl u ten aanzien van het CGVS verklaarde dat u dan weer een visum had voor Iran (CGVS, p. 26). Wat er ook van zij, gevraagd naar steden die u in Iran zou zijn tegengekomen of in alle landen nadien, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 26). Danig vage en tegenstrijdige verklaringen betreffende uw reisweg doen eens te meer vermoeden dat u niet recent en rechtstreeks uit Kurram Agency komt. Er kan immers redelijkerwijs van een asielzoeker worden verwacht dat die over een dergelijk ingrijpende gebeurtenis, zoals een reis naar Europa, iets gedetailleerder en meer coherent kan vertellen. Dat u dit niet leek te kunnen sterkt eens te meer bovenstaande vermoedens.

De verklaringen die u voor al deze tegenstrijdigheden aflegt zijn bovendien niet afdoend. Daarnaast wijst het CGVS er ook nog op dat uw eerdere verklaringen bij DVZ werden afgenomen met behulp van een tolk die het Pashtu machtig is. Bovendien verklaarde u zich na afloop van het interview akkoord met deze verklaringen en gaf u aan tijdens het gehoor op het CGVS aan dat het gehoor bij DVZ goed was verlopen (CGVS, p. 2).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook nog op dat u verklaarde geen asiel te hebben aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. (Verklaring DVZ, p. 8, vraag 22). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Zo verbleef u immers meermaals enkele dagen na elkaar in verschillende Europese landen (CGVS, p. 26). Dat u dit naliel en pas in België asiel aanvroeg doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw

ingeroepen vrees voor vervolging. Dat u uw werkelijke reden van vertrek niet opgeeft, doet verder vermoeden dat u niet recent uit de regio van Kurram Agency bent vertrokken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Pakistanen binnen Pakistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Pakistaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen binnen en/of buiten Pakistan, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Pakistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Het door u voorgelegde document werd hierboven reeds besproken en is niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kan doen ombuigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1.2. van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker stelt dat hij vreest voor zijn leven, in Pakistan loopt hij het risico vermoord te worden door de taliban en Tehrik-e-Husseini, die er alles aan deden om verzoeker te rekruteren. De Tehrik-e-Husseini is tweemaal langs geweest om verzoeker te rekruteren maar dankzij de tussenkomst van zijn moeder en oom slaagden ze er niet in om verzoeker mee te nemen. Zijn broer is gedood bij het vechten voor deze groepering, verzoeker wil niet op dezelfde manier sterven. Verzoeker kan niet rekenen op de bescherming van de nationale en de lokale autoriteiten. Hij heeft geen intern vluchtalternatief in Pakistan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de formele en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent dat de motieven lichtzinnige overwegingen zijn. Verzoeker uit vooreerst kritiek op het feit dat hij niet voldaan zou hebben aan de medewerkingsplicht wat betreft zijn identiteit en leeftijd. Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en stelt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelf niet weet hoe oud hij is, dit heeft hij ook verklaard tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker vraagt zich af waaruit dan zou blijken dat hij het CGVS heeft willen misleiden. Hij is niet in beroep gegaan omdat de sociale dienst niet het initiatief genomen heeft om hem in contact te brengen met een advocaat. Verzoeker heeft dus een aannemelijke verklaring gegeven omtrent zijn leeftijd waarover hij geen informatie heeft. Ten tweede uit verzoeker kritiek op het motief dat zijn kennis van de stammencultuur ondermaats is. Verzoeker wijst erop dat hij niet geschoold is en dat hij wel een coherente geografische kennis heeft van zijn regio. Ten derde betwist verzoeker het motief dat hij niet op de hoogte zou zijn van een aantal ingrijpende gebeurtenissen in de afgelopen jaren. Verzoeker wijst erop dat hij onmogelijk op de hoogte kan zijn van alle ingrijpende gebeurtenissen in zijn land van herkomst. Uit het gehoor bij het CGVS blijkt dat hij coherente informatie gegeven heeft over andere ingrijpende gebeurtenissen, in de bestreden beslissing wordt hiermee geen rekening gehouden zodat het om een selectieve beslissing gaat. Ten vierde meent verzoeker dat de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) vooreerst geen tegenstrijdigheden zijn maar wel omissies en vervolgens dat het algemeen geweten is dat de gehoren bij de DVZ zeer kort zijn en dat de asielzoekers er geen tijd hebben om alles weer te geven. Als verzoeker tijdens het gehoor bij de DVZ niets verteld heeft over zijn vrees om gerekruteerd te worden door Tehrik-e-Husseini, dan is dat te wijten aan tijdsgebrek. Ten vijfde stelt verzoeker dat de reden waarom hij geen asiel heeft aangevraagd in een ander Europees land is dat de familie van verzoeker aan de smokkelaar geld heeft gegeven om hem naar België te brengen.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 49/3 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich beperkt tot lichtzinnige overwegingen en dat de graad van conflict-gerelateerd geweld in zijn regio van afkomst toeneemt. Het CGVS heeft nagelaten te onderzoeken of er een schending kan zijn van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet in het kader van de veiligheidssituatie in Zeran, Kurram Agency. Verzoeker meent dat, als het CGVS van mening is dat verzoeker de waarheid niet heeft verteld over waar hij verbleef voor zijn komst naar België, het dan aan het CGVS is om te bewijzen waar verzoeker verbleven heeft voor zijn komst naar België. Verzoeker meent dat zijn afkomst uit Zeran, Kurram Agency, met alle middelen van recht wordt bewezen en dat deze regio wordt geteisterd door toenemende activiteiten van de taliban. Verzoeker benadrukt dat er in Pakistan geen intern

vluchtalternatief is. Het CGVS is in gebreke gebleven om te onderzoeken wat het gevaar is voor verzoeker in Zeran, Kurram Agency.

3.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden geen stukken gevoegd.

3.3. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat hij doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming:

- uit het geheel van de door verzoeker afgelegde verklaringen blijkt dat hij niet heeft voldaan aan zijn plicht tot medewerking;
- er bestaan ernstige twijfels over de opgegeven identiteit en de leeftijd van verzoeker: bij DVZ verklaarde verzoeker geboren te zijn op 14 februari 1999 en minderjarig te zijn, een medisch leeftijdsonderzoek wees uit dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, met name twintig jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Verzoeker deed nooit enige moeite om zijn minderjarigheid te bewijzen. Het identiteitsdocument dat verzoeker voorlegde, betreft slechts een kopie van de eerste pagina van een paspoort waarop vermeld staat dat verzoeker geboren zou zijn in 1990, wat hem ouder maakt dan hij beweerde te zijn;
- verzoeker heeft niet de waarheid verteld over waar hij voor zijn komst naar België verbleven heeft: er kan geen geloof worden gehecht aan zijn ononderbroken verblijf in Zeran, Kurram Agency in Pakistan. Het bepalen van de eerdere en meest recente verblijfplaatsen is van essentieel belang voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming: als een asielzoeker geen zicht biedt op de reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich daar zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Verzoeker heeft zijn geboorteregio reeds langer verlaten dan hij beweert: 1. verzoeker legde geen enkel bewijs voor dat hem in deze regio zou plaats doorheen de jaren, noch legde hij een geldig Pakistaans identiteitsbewijs voor; 2. verzoekers kennis omtrent de stammencultuur in zijn regio is ondermaats voor iemand die heel zijn leven in hetzelfde dorp zou hebben gewoond; 3. verzoeker was niet bijzonder op de hoogte van een aantal ingrijpende gebeurtenissen in de afgelopen jaren (verzoeker wist niet dat Irfani verbannen was uit verzoekers regio, verzoeker was niet op de hoogte van het dispuut tussen de Bangash en Turi, verzoeker was niet op de hoogte van de militaire operatie in 2011 waardoor er duizenden burgers op de vlucht sloegen); 4. verzoekers kennis over de regio kan niet overtuigen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Zeran kan er geen geloof worden gehecht aan het feit dat verzoeker daar tot 18 februari 2015 zou hebben verbleven en kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich de jaren voordien daar zouden hebben voorgedaan;
- de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven blijkt uit een aantal tegenstrijdigheden die werden vastgesteld doorheen zijn verklaringen bij het CGVS en bij de DVZ. Bij de DVZ vermeldde hij niet dat hij benaderd werd door Tehrik-e-Husseini, de gedwongen rekrutering en de dreiging als hij terug

zou keren. Gezien de ernst van deze feiten is het onbegrijpelijk dat verzoeker dit niet vermeld heeft, de uitleg dat men hem geen details gevraagd heeft, is niet afdoende. Bij het CGVS legde verzoeker verschillende verklaringen af over hoeveel keer de Tehrik-e-Husseini bij hem thuis langskwam. Ook blijkt uit informatie dat gedwongen rekrutering door verschillende sjiiitische milities niet aan de orde is in Kurram Agency, wat verzoekers geloofwaardigheid verder ondermijnt.

- de ongeloofwaardigheid van zijn relaas blijkt ook uit verzoekers verklaringen over de dood van zijn vader en broer: verzoeker legde in dit verband geen enkel document voor, kon enkel de maand en het jaar van overlijden opgeven, vermeldde enkel het overlijden van zijn vader bij de DVZ, en het feit dat verzoekers familie verder is blijven wonen in het dorp, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van zijn vrees. Dat verzoeker verklaarde dat er reeds in 2012 een poging was om hem te rekruteren en dat hij pas drie jaar later vluchtte, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van zijn vrees, dat hij te jong was om te vluchten is weinig afdoend;

- de ongeloofwaardigheid van zijn relaas blijkt ook uit enkele eigenaardigheden die werden vastgesteld inzake verzoekers reisweg, verzoeker was onduidelijk over de datum van zijn vertrek, of hij naar Iran reisde met de wagen of met het vliegtuig, hoelang hij in Iran verbleef en of dit illegaal of met een visum was, hij kon geen steden vernoemen in Iran of in andere landen waar hij gepasseerd was. Dit doet vermoeden dat verzoeker niet recent of rechtstreeks uit Kurram Agency komt, van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij over een dergelijke ingrijpende gebeurtenis, zoals een reis naar Europa, iets gedetailleerder en meer coherent kan vertellen;

- de verklaringen die verzoeker voor deze tegenstrijdigheden gaf zijn niet afdoende, verzoeker heeft bij de DVZ en bij de CGVS aangegeven dat het verhoor bij de DVZ goed was verlopen;

- verzoeker verklaarde geen asiel te hebben aangevraagd in de Europese landen waarlangs hij reisde naar België, van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming kan nochtans verwacht worden dat hij asiel aanvraagt zodra hij er de kans toe heeft. Dat hij dit naliel en pas in België asiel aanvraag doet afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en de ingeroepen vrees voor vervolging. Dat verzoeker de werkelijke reden van vertrek niet opgeeft, doet verder vermoeden dat hij niet recent uit de regio van Kurram Agency is vertrokken.

De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.2. Er bestaan ernstige twijfels over verzoekers opgegeven identiteit en zijn leeftijd. Verzoeker legt een kopie voor van de eerste bladzijde van een paspoort waarop vermeld staat dat hij 26 jaar oud is, maar stelt zelf dat dit een vals document is. Inzake zijn leeftijdsonderzoek heeft hij bij het CGVS verklaard hier geen beroep tegen ingesteld te hebben (gehoor CGVS, p. 3), ter zitting bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verklaarde hij dat hij gevraagd heeft om het onderzoek opnieuw te doen, maar dit is nog niet gebeurd.

Er wordt volledigheidshalve opgemerkt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. De beroepstermijn is inmiddels verstreken, tevens wordt opgemerkt dat reeds op 29 juni 2015 werd vastgesteld dat verzoeker ouder was dan 18 jaar en we inmiddels meer dan een jaar later zijn. Waar verzoeker erop blijft hameren dat hij niet weet hoe oud hij is en dat hem op dit punt geen gebrek aan medewerking kan worden verweten, moet worden vastgesteld dat verzoeker geen identiteitsdocumenten heeft voorgelegd buiten een door hemzelf als vals bestempeld document, wat in combinatie met zijn ongeloofwaardige verklaringen over zijn recent verblijf wel degelijk beschouwd kan worden als een gebrek aan medewerking en dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 22) tot zes maal toe heeft verklaard dat hij 15 jaar oud was in 2012.

Verzoeker legt, buiten de kopie van een bladzijde uit een door hemzelf als vals bestempeld paspoort, geen documenten voor ter staving van zijn identiteit. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) kan bijgevolg worden bijgetreden waar het stelt dat verzoeker er niet in is geslaagd zijn identiteit en de daaraan verbonden herkomst aan te tonen.

De Raad wijst er in dit verband op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de/het plaats/regio/land die/dat hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust.

Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk heeft, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

3.3.3. Waar verzoeker stelt dat hij wel afkomstig is van Kurram Agency, wordt opgemerkt dat het CGVS dit niet betwist maar dat wordt genuanceerd dat verzoeker er doorheen zijn asielprocedure niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij tot 18 februari 2015 onafgebroken in Zeran, Kurram Agency heeft verbleven. Daarentegen wordt vastgesteld dat verzoeker zijn geboorteregio reeds langer heeft verlaten dan hij beweert. In dit verband worden in de bestreden beslissing 4 argumenten opgegeven.

Verzoeker ontkent niet dat hij vanuit België nooit moeite heeft gedaan om via zijn familie aan identiteitsdocumenten te geraken en dat hij enkel foto's uit Pakistan voorlegt tot 2012, wat doet vermoeden dat verzoeker en zijn familie de regio al even hebben verlaten.

Inzake zijn gebrekkige kennis van de stammencultuur voert verzoeker aan dat hij ongeschoold is. Inzake zijn gebrek aan kennis van een aantal ingrijpende gebeurtenissen stelt hij dat het onmogelijk is om op de hoogte te zijn van alle ingrijpende gebeurtenissen en dat hij wel melding heeft gemaakt van andere ingrijpende gebeurtenissen dan deze vermeld in de bestreden beslissing, inzake zijn gebrekkige kennis van de regio verwijst hij naar het gehoorverslag.

Of iemand geschoold is of niet, lijkt weinig invloed te hebben op de kennis van de stammencultuur, wat iets is dat binnen de familie wordt doorgegeven. Verzoekers opmerking dat hij ongeschoold is, doet dus geen afbreuk aan de vaststelling dat hij er niet veel van weet voor iemand die zijn hele leven in hetzelfde dorp zou hebben gewoond.

Inzake de ingrijpende gebeurtenissen wist verzoeker niet dat Irfani verbannen was uit de regio, dat er in maart 2015 een dispuut was geweest en opgelost tussen Bangash en Turi en dat er in 2011 een militaire operatie was waarbij duizenden burgers op de vlucht sloegen. Verzoeker stelt dat hij op de

hoogte was van andere gebeurtenissen. Uit het gehoorverslag van het CGVS (p. 28 – 29 – 30) blijkt dat verzoeker een bomontploffing vermeldde in Parachinar City, een aanslag op 13 december 2015 (NB: verzoeker is België binnengekomen op 21 juni 2015, dit werd hem als dusdanig dan ook meegedeeld tijdens het gehoor), een aanslag in 2007, in 2009 en twee ontploffingen in 2012. Over de militaire operaties zei hij dat deze dienden om wapens in te zamelen. Deze informatie die verzoeker wel gaf, is zeer beperkt en algemeen en weerlegt de vaststelling niet dat hij niet op de hoogte was van bepaalde ingrijpende gebeurtenissen.

Wat zijn geografische kennis betreft, stelt verzoeker dat hij die wel heeft. Uit het gehoorverslag van het CGVS blijkt inderdaad dat verzoeker een zekere kennis heeft, en die wordt als dusdanig ook erkend door het CGVS: *“Het CGVS kan eventueel erkennen dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Kurram Agency, en dat u daar geboren en getogen zou zijn.”* Waar verzoeker echter geen aandacht aan schenkt, is dat hieraan wordt toegevoegd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij daar onafgebroken verbleven heeft tot 18 februari 2015 en dat hij zijn geboorteregio reeds langer verlaten heeft dan hij beweert. De Raad sluit zich aan bij deze vaststelling van het CGVS, gelet op het geheel van verzoekers verklaringen.

3.3.4. De tegenstrijdigheden in zijn relaas wijt verzoeker aan het feit dat hem bij de DVZ weinig tijd werd gegeven en dat hij bij het CGVS enkel zijn verklaringen van bij de DVZ heeft verduidelijkt en meer informatie heeft gegeven, wat niet kan beschouwd worden als zichzelf tegenspreken.

In dit verband wordt opgemerkt dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, zoals in casu de feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit het land van herkomst, kan vermelden, ook bij het eerste interview. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen en heeft hij deze voor akkoord ondertekend waardoor hij zich akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

3.3.5. Ten slotte stelt verzoeker dat de afspraak tussen de smokkelaar en verzoekers familie was dat hij naar België zou gebracht worden en dat hij dus weinig keuze had. Deze uitleg achteraf doet geen afbreuk aan de vaststellingen in dit verband in de bestreden beslissing.

Voor het overige moet worden vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen, het formuleren van loutere beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.6. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. In dit verband kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.3.7. Het CGVS vermeldt dat aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het CGVS vervolgt:

“Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Pakistanen binnen Pakistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo’n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Pakistaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen binnen en/of buiten Pakistan, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Pakistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.”

Verzoeker wijst erop dat hij afkomstig is uit Zeran, Kurram Agency en dat het geweld daar toenemend van aard is. Verzoeker stelt dat het CGVS de veiligheidssituatie daar niet heeft onderzocht en dat het CGVS, als het niet gelooft dat verzoeker daar recent verbleven heeft, dan zelf een tegenbewijs dient te leveren waar verzoeker verbleven heeft voor zijn komst naar België.

De argumenten die verzoeker aanhaalt om te weerleggen dat hij niet recent afkomstig is uit Zeran, Kurram Agency, werden hierboven reeds besproken en kunnen niet worden aangenomen.

Bijgevolg volgt de Raad de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat een asielzoeker teneinde subsidiaire bescherming te verkrijgen op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Pakistaanse nationaliteit maar moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Aan verzoekers Pakistaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit Kurram Agency, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

3.3.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

3.3.9. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het rechtsplegingsdossier terug over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie november tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET